

OBRAZEC ZA PRIPRAVO POROČILA O SAMOEVALVACIJI, 3. letnik

Temeljni cilj poskusa je posodobiti gimnazijski program z uvedbo novih programskih elementov. Namen samoevalvacije je, da s temeljitim in sistematičnim notranjim spremljanjem uvedenih programskih elementov ugotovite in dokumentirate dobre in slabe strani uvedenih novosti ter na tej podlagi predlagate spremembe in dopolnitve. Samoevalvacija je zastavljena tako, da vseskozi zasleduje uresničevanje na začetku postavljenih ciljev poskusa. To pomeni, da cilje zasledujete vsa širi leta, vendar vsako leto uresničite le določeno etapo posameznega cilja z namenom, da ob koncu projekta dokumentirano pojasnite, v kakšni meri in kako so bili doseženi načrtovani cilji poskusa.

V poglavju Cilji poskusa so zapisani cilji in kazalniki poskusa, kot jih je sprejel Strokovni svet RS za splošno izobraževanje in vam predstavljajo okvir za lažjo umestitev vaših ciljev, ki jim sledite v tem poskusu

Obrazce za poročilo šole vam prilagamo v nadaljevanju besedila. Poročilo mora biti narejeno za vsak programski element (nivojskost, fleksibilnost organizacije pouka, drugačne oblike usvajanja in vrednotenja znanja), ki ga izvajate na vaši šoli v tem šolskem letu. Pri tem je pomembno, da določite področja, ki jih boste spremljali (npr. za element oblike nivojskosti – kriteriji izbora dijakov, ki obiskujejo višjo raven, metode dela v skupini dijakov višje ravni itd.).

CILJI POSKUSA

Cilji in kazalniki poskusa so naslednji:

Št.	Cilji	Kazalniki
1.	Ugotoviti, ali in kako možnost izbire (nivoji zahtevnosti, izbirni predmeti in novi izbirni predmeti) vpliva na razvoj večje odgovornosti dijakov za lastno znanje.	<ul style="list-style-type: none"> • prisotnost pri pouku • motivacija za šolsko delo • učni uspeh pri teh predmetih • dosežki na maturi pri teh predmetih • zadovoljstvo dijakov z možnostjo uresničevanja svojih interesov
2.	Ugotoviti učinek različnih izvedb predmetnika in fleksibilne organizacije pouka na znanje.	<ul style="list-style-type: none"> • učni uspeh • dosežki na maturi • zadovoljstvo dijakov in učiteljev
3.	Ugotoviti učinkovitost organizacije življenja in dela šole.	<ul style="list-style-type: none"> • zadovoljstvo dijakov in učiteljev • sodelovanje staršev
4.	Vpliv različnih oblik in načinov usvajanja in vrednotenja znanja na motivacijo, učno uspešnost ter odgovornost za učenje.	<ul style="list-style-type: none"> • kakovost raziskovalnih nalog in drugih izdelkov • motiviranost za učenje • učni uspeh • zadovoljstvo učiteljev

POROČILO O SAMOEVALVACIJI POSKUSA »PREVERJANJE NEKATERIH ELEMENTOV GIMNAZIJSKEGA PROGRAMA« ZA ŠOLSKO LETO 2012/2013, 3. letnik

Šola: Gimnazija in srednja šola Kočevje

1. IZBRANI PROGRAMSKI ELEMENTI IN PODROČJA SPREMLJANJA

Izbrani programski elementi	Področja spremljanja
NIVOJSKOST	Razvoj večje odgovornosti dijakov za lastno znanje in posledično izboljševanje motivacije za šolsko in domače delo pri matematiki.
	Vpliv številčno zmanjšane skupine na boljši pregled usvojenega znanja.

2. CILJI POSKUSA ŠOLE (ZA ČAS TRAJANJA POSKUSA)

Št.	Cilji	Kazalniki
1	Ugotoviti, ali vpeljava nivojskosti vpliva na razvoj večje odgovornosti dijakov za lastno znanje in posledično izboljšuje motivacije za šolsko delo pri matematiki.	<ul style="list-style-type: none"> • prisotnost pri pouku (evidence v dnevniku) • redno prinašanje domačih in kvaliteta izdelanih domačih nalog (refleksija učitelja) • učni uspeh pri MAT (evidence v redovalnici) • sodelovanje pri pouku (refleksija učitelja) • zadovoljstvo dijakov z izbiro nivoja in možnostjo uresničevanja svojih interesov (vprašalnik)
2	Ugotoviti, ali se zaradi izvajanja pouka v številčno manjših skupinah poveča pregled nad usvojenim znanjem posameznikov in skupine.	<ul style="list-style-type: none"> • število ustnih ocen (evidence v redovalnici) • sodelovanje pri pouku (vprašalnik za učitelje) • disciplina pri pouku (vprašalnik in refleksija učitelja)
3	Ugotoviti, ali vpeljava nivojskosti vpliva na izboljšanje učnega uspeh dijakinj/dijakov pri matematiki.	<ul style="list-style-type: none"> • končni uspeh na maturi (rezultati mature)

3. ETAPNI CILJI V ŠOLSLEM LETU 2012/2013

CILJI 1

Št.	Etapni cilji	Kazalniki
1	Ugotoviti, ali vpeljava nivojskosti vpliva na razvoj večje odgovornosti dijakov za lastno znanje in posledično izboljšuje motivacije za šolsko delo pri matematiki.	<ul style="list-style-type: none">• prisotnost pri pouku (evidence v dnevniku)• redno prinašanje domačih nalog (refleksija učitelja)• učni uspeh pri MAT (evidence v redovalnici)• sodelovanje pri pouku (refleksija učitelja)• motivacija pri matematiki (vprašalnik)
2	Ugotoviti, ali se zaradi izvajanja pouka v številčno manjših skupinah poveča pregled nad usvojenim znanjem posameznikov in skupine.	<ul style="list-style-type: none">• število ustnih ocen (evidence v redovalnici)• sodelovanje pri pouku (refleksija učitelja)• disciplina pri pouku (refleksija učitelja)

4. METODE DE LA (opis uporabljenih metod za vsak cilj posebej)

V raziskavo poskusa »Preverjanje nekaterih elementov gimnazijskega programa« za šolsko leto 2012/2013 je bil na Gimnaziji Kočevje vključen 3.c oddelek. Obiskuje ga 28 dijakinj in dijakov (12 moških in 16 žensk). Diakinje in dijaki so se v začetku 3. letnika ponovno razdelili v dva nivoja (osnovni nivo 5 in poudarjeni nivo 23). Dva ponavljavca sta se vključila v osnovni nivo, diakinja, ki se je prepisala iz druge šole, se je vključila v poudarjeni nivo. Ob zaključku ocenjevalnega obdobja sta se dva dijaka iz poudarjenega nivoja preusmerila v osnovni nivo. Novo stanje (po 18.1.2013) je bilo: osnovni nivo 7 dijakov in poudarjeni nivo 21 dijakov.

Ob koncu šolskega leta smo za posamezne kazalnike **etapnega cilja 1** zbrali podatke o prisotnosti pri pouku iz evidenc v dnevniku, o učnem uspehu iz matematike iz evidenc v redovalnici, o izdelanih domačih nalogah iz osebnih evidenc učiteljev, sodelovanje pri pouku smo povzeli iz refleksij učiteljev, motivacijo dijakov in dijakinj pri matematiki z izbiro nivojev pa merili z vprašalnikom, ki so ga diakinje in dijaki (4 iz osnovnega, 17 iz poudarjenega nivoja), udeleženi v raziskavi, izpolnili s pomočjo računalnikov pri zadnji uri pouka matematike istočasno v računalniški učilnici. Vprašalnik je bil izdelan s pomočjo Google Obrazca.

Za posamezne kazalnike **etapnega cilja 2** smo uporabili evidence o ustnih ocenah v redovalnici in refleksije učiteljev.

5. UGOTOVITVE IN INTERPRETACIJA (po posameznih etapnih ciljeh)

5.1. Ugotoviti, ali vpeljava nivojskosti vpliva na razvoj večje odgovornosti dijakov za lastno znanje in posledično izboljšuje motivacije za šolsko delo pri matematiki.

Kazalniki:

PRISOTNOST PRI POUKU (evidence v dnevniku)

Pregledali smo prisotnost pri pouku za tri vpisane generacije dijakov v program gimnazija: šolsko leto 2008/2009, 2009/2010 in 2010/2011 in sicer za 1., 2. in 3. letnik. V tabeli (PRILOGA 1) prikazujemo opravičene in neopravičene izostanke na oddelek, celotne izostanke na oddelek in izostanke na dijaka v posameznem oddelku.

Ugotavljamo, da v splošnem povečan izostanek od pouka ne vpliva na zmanjšanje uspeha pri pouku matematike. Izjemi sta le 3.a v šol.l. 2011/12 in 3.a v šol.l. 2012/13. V tem šolskem letu se je v 3.a (oddelek ni v poskusu) pri 27% povečanju izostanka na dijaka povprečna ocena pri matematiki zmanjšala za 14%.

Opomba: Iz podatkov je razvidno, da se je v oddelku v poskusu odstotek izostankov na dijaka v 3. letniku glede na 2. letnik v poudarjenem nivoju povečal za 19 % in na osnovnem nivoju pa za 0,3 %. Na osnovnem nivoju je novo vpisana diakinja veliko manjkala (zaradi statusa športnika), zato je izostanek na dijaka toliko večji glede na prejšnji šolski leti.

REDNO PRINAŠANJE DOMAČIH NALOG IN KVALITETA IZDELANIH DOMAČIH NALOG (refleksija učitelja)

Dijakinje in dijaki so domače naloge dobivali redno vsako uro pouka. Učitelja sta redno beležila število izdelanih nalog. Dijakinje in dijaki na poudarjenem nivoju so domače naloge prinašali redno (le en dijak ni naloge izdelal 3-krat), na osnovnem nivoju pa domačih nalog niso prinašali tako redno (trije dijaki več kot 5-krat).

Učitelja sta opazila, da dijakinje in dijaki pogosto domače naloge prepisujejo od sošolcev.

UČNI USPEH PRI MAT (evidence v redovalnici)

Pregledali smo učni uspeh pri matematiki za tri vpisane generacije dijakov v program gimnazija: šolsko leto 2008/2009, 2009/2010 in 2010/2011 in sicer za 1., 2. in 3. letnik. V tabeli (PRILOGA 1) prikazujemo frekvenčno tabelo ocen za posamezni oddelek, povprečno oceno in povečanje ali zmanjšanje povprečne ocene glede na predhodni letnik.

Iz prikazanih podatkov ni mogoče sklepati na vpliv delitve dijakinj in dijakov na osnovni in poudarjeni nivo na izboljšanje učnega uspeha pri predmetu matematika.

TABELA 1a: Zaključene ocene pri matematiki za dijake 2.c v poskusu 2011/12 po nivojih

nivo	zaključena ocena	5	4	3	2	1	povprečje
osnovni	frekvenca	0	0	1	4	0	2,20
poudarjeni	frekvenca	5	6	6	3	0	3,65

TABELA 1b: Zaključene ocene pri matematiki za dijake 3.c v poskusu 2012/13 po nivojih

nivo	zaključena ocena	5	4	3	2	1	povprečje
osnovni	frekvenca	0	0	2	3	2	2,00
poudarjeni	frekvenca	6	7	5	2	1	3,71

Iz obeh tabel je razvidno, da dijakinje in dijaki na poudarjenem nivoju dosegajo rezultate klasičnega gimnazijskega oddelka (morda za odtenek boljšega), kar je tudi posledica napačne odločitve za ustrezen nivo nekaterih dijakinj in dijakov. Kljub dilemam ob zaključku pouka v šolskem letu 2011/12 smo se odločili, da jim bomo pustili lastno odločitev za izbiro nivoja tudi v 3. letniku. Število popravnih izpitov (2 na osnovnem nivoju in 1 na poudarjenem) ne odstopa od povprečja prejšnjih generacij. Zato sklepamo, da število nezadostnih ocen ob zaključku 3. letnika ni odvisno od nivojskega pouka.

SODELOVANJE PRI POUKU (refleksija učitelja)

Osnovni nivo: Učitelj ugotavlja, da je poučevanje še vedno naporno zaradi nizke motivacije precejšnjega dela dijakinj in dijakov za reševanje matematičnih problemov.

Poudarjeni nivo: Učitelj ugotavlja podobno kot prejšnje šolsko leto – v preveliki skupini poudarjenega nivoja je preveč dijakinj in dijakov, ki niso dovolj motivirani za učenje in reševanje matematičnih nalog. Kar nekaj dijakinj in dijakov še vedno ne sledi razlagi in ne razume postopkov reševanja težjih nalog. Po drugi strani je nekaj dijakinj in dijakov zelo motiviranih in ves čas aktivno sodelujejo tako z odgovori na vprašanja kot z izdelanimi tudi težjimi primeri domačih nalog.

MOTIVACIJA PRI MATEMATIKI (vprašalnik)

Dijakinje in dijaki so se morali v vprašalniku opredeliti glede trditve:

»Zaradi nivojskega pouka sem bil-a bolje motiviran-a za učenje matematike.«*

Poleg te trditve smo dijakinjam in dijakom zastavili naslednje vprašanje:

»Kaj in zakaj te je najbolj motiviralo pri pouku matematike (v 2. ali 3. letniku)? Odgovorov je lahko več! Odgovor(e) čim bolj podrobno utemelji.«**

Zanimala nas je povezava med zaključeno oceno v 2. in 3. letniku, oceno trditve* in odgovorom na zastavljeno vprašanje **.

POUDARJENI NIVO:

Ugotovili smo, da zaključena ocena pri matematiki v 2. in 3. letniku (torej v času poskusa) ni nujno odvisna od pozitivne motivacije, ki bi bila direktna posledica razdelitve v nivoje. Nekateri dijaki z zaključeno oceno 4 ali 5 so trditev * označili kot popolnoma neresnično, razlog za motivacijo pri pouku matematike pa je želja po znanju, ocena iz domačih nalog, način pouka oziroma razlage.

Zanimivo je, da so dijakinje in dijaki z zaključeno oceno 2, 3 ali 4 začutili, da je nivojski pouk vplival na pozitivno motivacijo v večji meri. To je vidno tudi v spodnji tabeli (odgovori, ki kot motivacijo navajajo nivojski pouk, so označeni z rumeno barvo).

Kar enajstim dijakinjam in dijakom je pomenila ocena iz domačin nalog pozitivno motivacijo pri pouku matematike. Zaradi možnosti lepe ocene so po spodnjih izjavah sodeč redno pisali domače naloge (po našem mnenju so domače naloge nekateri dijaki verjetno prepisovali).

TABELA 2: Rezultati vprašalnika dijakinj in dijakov na poudarjenem nivoju (odgovorov nismo spreminjali – niti slovnično niti vsebinsko)

Zaklj. ocena 2.1	Zaklj. ocena 3.1	Motivacija zaradi nivojev*	Kaj in zakaj te je najbolj motiviralo pri pouku matematike (v 2. ali 3. letniku)? Odgovorov je lahko več! Odgovor(e) čim bolj podrobno utemelji.**
4	4	1	Najbolj me je motivirala želja po znanju, tudi same ocene.
5	5	1	Motivirala me je predvsem dobra in razumljiva razlaga profesorja, disciplina pri pouku, če česa nisem razumela se je profesor potrudil in mi to stvar razložil v času pouka, če je bilo na voljo dovolj časa ali pa med odmorom. Všeč mi je bilo, da smo na koncu leta dobili tudi oceno iz sodelovanja in domačih nalog, saj sem se tako bolj trudila, ker sem vedela, da lahko na ta način dobim dobro oceno.
2	3	2	motivirale so me ocene iz domačih nalog, saj se mi zdi pravilno, da si nagrajen za to kar delaš.
4	5	2	Način pouka in način razlage (doma se mi ni bilo potrebno preveč učiti).
5	5	2	ocenjevanje nalog
3	1	3	ocene domačih nalog, ker je pravilno, da so dijaki nagrajeni za svoje delo.
2	2	3	Želja po večjem znanju matematike. Manjše število dijakov in možnost delanja več dodatnih nalog.
3	3	3	'+ in - za domače naloge (sem redno delal domače naloge)
3	4	3	Ocenjevanje nalog, olajšano sodelovanje, ker je bila skupina manjša.
4	4	3	Ocene iz domačih nalog se mi zdijo učinkovite, saj se dijaki bolj potrudimo in tudi lažje dobimo dobro oceno.

4	4	3	Najbolj me je motivirala ocena iz domačih nalog . Na koncu mi je dvignila povprečje in s tem izboljšala oceno.
5	5	3	Najbolj so me motivirale ocene iz domačih nalog , saj je s pomočjo teh lažje dobiti dobro oceno. S sprotnim delanjem domačih nalog se tudi hitreje razume in zapomni snov.
3	3	4	Sproščeno vzdušje pri pouku.
3	4	4	manjša skupina ljudi.. snov se ne razlaga v "anale" , se pravi prevečkrat nekaj kar je res osnovenga
4	4	4	- končna ocena iz matematike - ocene iz domačih naloge
4	5	4	- ocene iz domačih nalog za delo domačih nalog -zaključna ocena pri matematiki za dobro povprečje -učenje za dobro pripravo na maturo
5	5	4	To, da smo reševali težje naloge.
3,71	3,88	2,88	povprečje
0,96	1,13	0,96	st. odklon

OSNOVNI NIVO:

Na osnovnem nivoju sta dva dijaka motivacijo povezala z nivojskim poukom (kljub nižji do srednji oceni trditve*), en dijak pa z domačimi nalogami.

TABELA 3: Rezultati vprašalnika dijakinj in dijakov na osnovnem nivoju (odgovorov nismo spreminjali – niti slovnično niti vsebinsko)

Zaklj. ocena 2.1	Zaklj. ocena 3.1	Motivacija zaradi nivojev*	Kaj in zakaj te je najbolj motiviralo pri pouku matematike (v 2. ali 3. letniku)? Odgovorov je lahko več! Odgovor(e) čim bolj podrobno utemelji.**
2	1	2	To, da v nivoju ni nihče imel viskih ocen-nisi bil najslabši učenec.
2	2	1	inštruktor
2	2	3	Pri pouku so me motivirale ocene in ocene pri domačih nalogah.
2	2	3	Ker je manjše število dijakov. V nižjem nivoju se dela lažje stvari.
2,00	1,75	2,25	povprečje
0,00	0,43	0,83	standardni odklon

Dijakom smo zastavili tudi vprašanje:

»Ali bi uvedel-a nivojski pouk pri matematiki v vse gimnazije v Sloveniji?«

Zaradi lažje obdelave smo v tabeli odgovora DA in NE zamenjali z 1 (pomeni DA) in 0 (pomeni NE).

POUDARJENI NIVO:

TABELA 4: Rezultati vprašalnika dijakinj in dijakov na poudarjenem nivoju

Zaklj. ocena 2.l	Zaklj. ocena 3.l	Motivacija zaradi nivojev*	Ali bi uvedel nivojski pouk?***
4	4	1	0
5	5	1	0
2	3	2	0
4	5	2	1
5	5	2	0
3	1	3	0
2	2	3	1
3	3	3	1
3	4	3	0
4	4	3	1
4	4	3	0
5	5	3	1
3	3	4	1
3	4	4	1
4	4	4	1
4	5	4	1
5	5	4	0

Iz tabele je razvidno, da dijakinje in dijaki, ki jih nivojski pouk ne motivira, večinoma ne bi uvedli nivojskega pouka v vse gimnazije v Sloveniji. In obratno, dijakinje in dijaki z ocenami trditve* s 3 ali več bi nivojski pouk večinoma uvedli.

TABELA 5: Korelacijski koeficienti (vprašalnik dijakinj in dijakov na poudarjenem nivoju)

Korelacijski koeficient 1 ZAKLJ.OCENA 2. letnik - MOTIVACIJA zaradi nivojskega pouka	-0,17
Korelacijski koeficient 2 ZAKLJ.OCENA 3. letnik - MOTIVACIJA zaradi nivojskega pouka	-0,12
Korelacijski koeficient 3 MOTIVACIJA zaradi nivojskega pouka - uvedel bi nivojski pouk DA/NE	0,50
Korelacijski koeficient 4 ZAKLJ.OCENA 2. letnik - uvedel bi nivojski pouk DA/NE	-0,17
Korelacijski koeficient 5 ZAKLJ.OCENA 3. letnik - uvedel bi nivojski pouk DA/NE	0,01

Korelacijski koeficienti 1, 2, 4 in 5 so po absolutni vrednosti zelo majhni, zato ne moremo sklepati o kakšni večji odvisnosti med statističnimi znaki. Negativni korelacijski koeficienti se pojavijo, ker so dobri dijaki že tako ali tako visoko motivirani (in nič bolj zaradi nivojskega pouka). Dijaki z nižjimi ocenami so prav zaradi nivojskega pouka bolj motivirani.

Korelacijski koeficient 3 kaže, da obstaja povezava med motivacijo zaradi nivojskega pouka in med mnenjem o odločitvi za uvedbo nivojskega pouka. Ta podatek je smiseln, saj si dijaki, ki jih nivojski pouk posebej motivira, tak pouk želijo.

OSNOVNI NIVO:

TABELA 6: Rezultati vprašalnika dijakinj in dijakov na osnovnem nivoju

Zaklj. ocena 2.l	Zaklj. ocena 3.l	Motivacija zaradi nivojev*	Ali bi uvedel nivojski pouk?***
2	1	2	0
2	2	1	0
2	2	3	0
2	2	3	1

Iz tabele je razvidno, da trije dijaki ne bi uvedli nivojskega pouka, le en dijak pa bi nivojski pouk uvedel.

TABELA 7: Korelacijski koeficienti (vprašalnik dijakinj in dijakov na osnovnem nivoju)

Korelacijski koeficient 1 ZAKLJ.OCENA 2. letnik - MOTIVACIJA zaradi nivojskega pouka	ni možno izračunati
Korelacijski koeficient 2 ZAKLJ.OCENA 3. letnik - MOTIVACIJA zaradi nivojskega pouka	0,17
Korelacijski koeficient 3 MOTIVACIJA zaradi nivojskega pouka - uvedel bi nivojski pouk DA/NE	0,52
Korelacijski koeficient 4 ZAKLJ.OCENA 2. letnik - uvedel bi nivojski pouk DA/NE	ni možno izračunati
Korelacijski koeficient 5 ZAKLJ.OCENA 3. letnik - uvedel bi nivojski pouk DA/NE	0,33

Opomba: korelacijskega koeficienta 1 in 4 ni možno izračunati, ker so imeli vsi dijaki na osnovnem nivoju v 2. letniku zaključeno enako oceno in je varianca enaka 0.

Korelacijski koeficient 3 kaže podobno kot pri poudarjenem nivoju.

Djakinje in dijaki so imeli možnost priporočiti (v enem vprašanju) in odsvetovati (v drugem vprašanju) uvedbo nivojskega pouka v vse gimnazije v Sloveniji. Rezultati so prikazani v tabelah 8 in 9.

Recimo, da imaš možnost ministru za šolstvo POZITIVNO PRIPOROČITI nivojski pouk pri matematiki. Zapiši vsaj dva vzroka, zakaj naj bi minister uvedel nivojski pouk v vseh gimnazijah v Sloveniji.

TABELA 8: Zakaj uvesti nivojski pouk (odgovorov nismo spreminjali – niti slovnično niti vsebinsko)

Nivojski pouk je vredno, ker si skupaj pri pouku z dijaki, ki imajo približno enake ocene kot ti.
Nivojski pouk je vredno, ker je drugačna delovna klima v razredu.
.
Manjša skupina dijakov lahko več naredi.
Mir v razredu.
Učitelj lahko dodatno razlaga vsem dijakom, ker so vsi na istem nivoju.
Manjše število dijakov in možnost delanja več dodatnih nalog.
ker je manj dijakov in se lažje dela
je manj dijakov in se zato lažje in hitreje jemlje snov
Pozitivno vzdušje pri pouku, v manjših skupinah pouk poteka bolje.
ločeno delovanje bolj in manj nadarjenih dijakov, kdor želi dobiti več znanja gre na višji nivo
lažje delo, bolje predelana snov (predela se res (oz. povdarek je na tem) kar je najbolj pomembno za doseg željenega)
Skupine so manjše, zato je lažje spremljati pouk. Ker sem bila na poudarjenem nivoju, sem bila v skupini, kjer se večina ostalih dijakov vsaj delno zanima za matematiko, v razredu je večji mir. Morda se naredi nekaj več nalog, ki naj bi bile težje.
Omogoča bolj individualen pristop k učenju.
Lažje jemljemo snov in ne rabimo čakati dijakov, ki težje dohajajo.
Skupina je malo manjša kot celoten razred, zato pouk poteka malo bolj umirjeno.
Učitelj se lahko več časa posveča posamezniku.
Pouk je bolj kvaliteten saj je v učilnici več miru zaradi manjšega števila dijakov.
na višjem nivoju naj bi bili dijaki bolj sposobni v matematiki in se zato lahko osredotočimo na bolj zapletene primere in bolj osnovne stvari lahko obdelamo hitreje
na nižjem nivoju se lahko bolj osredotočijo na reševanje bolj osnovnih primerov
Ker smo deljeni na dve skupini lahko na poudarjenem bolje obravnavamo težje, bolj zapletene primere in jih ustrezno razčleniti, medtem ko lahko na osnovnem nivoju bolje obdelajo osnove vseh snovi, da bolje razumejo tekočo snov, brez zapletov in ustavljanja pri težjih nalogah.
1. Ker se lažje dela, ne ponavljamo toliko osnovnih nalog.
2. Ker se mi zdi, da imajo tudi tisti v nižjem nivoju manj težav.
Za oba nivoja je dobro!
Nivojski pouk pomeni tudi manjšo skupino dijakov v razredu (ponavadi), je več tišine in mira, profesor se lahko bolj posveti vsakemu dijaku posebej, v primeru, da dijak potrebuje dodatno razlago.
Ker se dela v manjših skupinah in je lažje.
Pri pouku je manjše število dijakov in tako se lahko profesor bolj posveti posamezniku.
Men, da je pozitivno to, da so skupine manjše, profesor ima več časa da se posveti posamezniku, ki snovi mogoče ne razume oz. mu pomaga pri reševanju naloge in mu sproti razlaga.
Dobro je tudi, da so v nivoju posamezni dijaki, ki imajo približno iste sposobnosti in tako ni treba čakati tistih, ki snov težje razumejo in dohajajo.

Iz odgovorov lahko zaključimo, da bi dijakinje in dijaki uvedli nivojski pouk predvsem zaradi manjših skupin, posledično lažjega dela; ker imajo dijaki manj težav, disciplina je boljša, težavnost je prilagojena posameznemu nivoju, učitelj se lahko bolj individualno posveča dijakinjam in dijakom.

Recimo, da imaš možnost ministru za šolstvo ODSVETOVATI nivojski pouk pri matematiki. Zapiši vsaj dva vzroka, zakaj naj bi minister NIKAKOR NE BI uvedel nivojskega pouka v gimnazijah v Sloveniji.

TABELA 9: Zakaj ne uvesti nivojskega pouka (odgovorov nismo spreminjali – niti slovnično niti vsebinsko)

Nivojski pouk ni vredn, ker se pišejo iste kontrolne v obeh nivojih. Pa tudi zato, ni vredn, ker nižji nivo včasih na kontrolni nalogi prvič vidi nek tip naloge.
.
Množično pisanje nezadostnih ocen. Ni mira v razredu, če je prevelika skupina.
Ni vzrokov.
Razred ni več skupaj zaradi nivojev.
osnovni nivo ne jemlje nekaterih snovi, ki so na kontrolni nalogi dijakom osnovnega nivoja je zato težje
osnovni nivo ne jemlje nekaterih snovi, ki se pri višjemu nivoju obravnavajo, na kontrolni pa so vseeno, vendar ne le pod dodatno nalogo
/
ločevanje razredov(prijateljev,skupnosti)
deljenje na skupine (selekcijiranje ni vredn (s psihološkega vidika) na bolj sposobne in manj)
Nivojski pouk ni učinkovit na nižjem nivoju, saj ne jemljejo enako podrobno vse snovi, pa vseeno pišemo enake kontrolne naloge. Če že obstaja nivojski pouk, bi lahko bile tudi kontrolne naloge različne. Zdi se mi, da v splošnem ni posebnih prednosti, razen teh, ki sem jih naštel zgoraj.
Zaradi razslojevanja dijakov. Ker se razredi delijo na nivoje se ustvaraja vtis, da je to le izgovor za za nižanje kvalitete pouka. Temu, po vsej verjetnosti, botruje želja po večjih vpisih.
Ne zdi se mi prav, da osnovni in poudarjeni nivo piše iste kontrolke. Dijaki z osnovnega nivoja težje pišejo pozitivne ocene, zato bi morali imeti lažje kontrolke, in njihova najvišja ocena bi mogoče bila le 3.
Drugega razloga nimam, ker mi nivojski pouk ugaja.
Kontrolne naloge so enake tako za višji, kot za osnovni nivo (kar je za osnovni nivo bistveno težje in težje pridobijo boljšo oceno).
Ne vidim smisla v tem, da se gimnazijce, ki naj bi že tako imeli zahtevno raven pouka ločuje še na tiste na osnovni in tiste na višji ravni.
tako nižji kot višji nivo imata enako preverjanje in enako težavnost ocenjevanja, zato imajo dijaki na višjem nivoju prednost pred tistimi iz nižjega, saj lahko snov, ki bo na kontrolnih nalogah bolj podrobno obdelajo
Ker so kontrolne naloge enake pri obeh nivojih, lahko dijaki na poudarjenem nivoju bolje rešijo naloge, saj obravnavajo težje naloge, ki pridejo v poštev tudi v KN. na osnovnem pa tega ne obravnavajo in nekatere naloge niti ne prepoznajo in ne znajo rešit
/
Posamezni oddelki razredov so med seboj pomešani, težko se je tudi odločiti v kateri nivo bi se dodelil ali v osnovnega ali poudarjenega.
Ni nobene druge posebnosti in razlik.
Osnovni nivo težje rešuje kontrolne naloge kot poudarjeni nivo.
Mislím, da je manj negativnih razlogov kot pozitivnih. Za osnovni nivo je mogoče težje pisati dobro oceno, ker oba nivoja pišeta iste kontrolne naloge.

Iz odgovorov lahko zaključimo, da dijakinje in dijaki ne bi uvedli nivojskega pouka predvsem zaradi pisanja enakih šolskih nalog, ki naj bi bile težje za dijake na osnovnem nivoju, ker ne predelajo vseh nalog; ker gimnazijcev nima smisla ločevati, saj je zahtevnost že tako velika; zaradi ločevanja razreda in prijateljev.

5.2. Ugotoviti, ali se zaradi izvajanja pouka v številčno manjših skupinah poveča pregled nad usvojenim znanjem posameznikov in skupine

ŠTEVILO USTNIH OCEN (evidence v redovalnici)

Pri osnovnem in poudarjenem nivoju so dijakinje in dijaki pridobili po 1 ustno oceno.

SODELOVANJE PRI POUKU (refleksija učitelja)

Razdelitev v obstoječi skupini je neprimerna, saj preveč dijakinj in dijakov obiskuje poudarjeni nivo in je s tem onemogočena boljša kvaliteta dela. Na osnovnem nivoju so imeli dijaki več možnosti za dodatne vaje in razlago po njihovih predlogih.

Učitelj na poudarjenem nivoju ugotavlja, da je bilo možno v tem šolskem letu več individualnega dela z dijaki kot prejšnje šolsko leto.

Dijakinje in dijaki (razen dveh, ki sta iz poudarjenega nivoja prestopila na osnovni nivo) se kljub priporočilom učiteljev niso odločali za prehod med nivojema.

DISCIPLINA PRI POUKU (refleksija učitelja)

Osnovni nivo: Učitelj ocenjuje, da se zaradi nezainteresiranosti skupine za pouk matematike še vedno občasno pojavljajo disciplinski problemi, vendar manj kot prejšnje šolsko leto.

Poudarjeni nivo: Učitelj ocenjuje, da je disciplina podobno kot prejšnje šolsko leto pri pouku večinoma primerna.

6. SKLEPNA OCENA UGOTOVITEV

Iz rezultatov uspeha dijakinj in dijakov na obeh nivojih, refleksij učiteljev in rezultatov vprašalnika nedvomno izhaja ugotovitev, da samo zunanja delitev na dva nivoja ne prinaša bistvenih sprememb pri izboljšanju motivacije pri pouku, pripravljenosti za delo, razvoju lastne odgovornosti za svoje znanje itd.

Ugotavljamo, da so kriteriji za razvrščanje dijakov v nivoje bistvenega pomena. Na naši šoli so bili veljavni naslednji kriteriji:

Kriteriji oz načini, po katerih so dijakinje/dijaki izbrani na poudarjeno raven:

- 1. zaključena ocena v prvem letniku: prav dobro(4) ali odlično(5),*
- 2. predlog profesorja na podlagi pogovora z dijakinjo/dijakom,*
- 3. želja/zahteva dijakinje/dijaka oziroma staršev.*

Največji poudarek smo dali željam dijakinj in dijakov, kar se je izkazalo za neustrezno in smo že večkrat komentirali napačno razdelitev v nivoje.

Vsekakor bi morala biti najpomembnejša zaključena ocena v prvem letniku (1. kriterij), zato bi dijakinje in dijaki morali poznati kriterije že na začetku prvega letnika. Tako bi bili še dodatno motivirani pri pouku matematike v prvem letniku, če bi si želeli v poudarjeni nivo v drugem letniku.

Dijakinje in dijaki z dobrimi ocenami (na poudarjenem nivoju) so motivirani že brez nivojskega pouka. Te dijakinje in dijaki so po našem mnenju in glede na opisane in interpretirane odgovore dovolj odgovorni za lastno znanje tudi brez vpeljave nivojskosti.

Dijakinje in dijaki z nižjimi ocenami (na poudarjenem nivoju) navajajo, da so bolj motivirani zaradi nivojskega pouka. Za te dijakinje in dijake pa je uvedba nivojskega pouka pomembna in pripomore k večji odgovornosti in motivaciji.

Skupina za poudarjeni nivo matematike je prevelika in v njej so tudi dijakinje in dijaki, ki po svojih sposobnostih in uspehu pri ocenjevanjih znanja ne sodijo v to skupino. To trditev potrjujejo zaključene ocene, ki so na poudarjenem nivoju od odlične do nezadostne. To pa nikakor ni bil pričakovan rezultat.

Omeniti moramo še eno, po našem mnenju pomembno ugotovitev.

Druga generacija dijakinj in dijakov, ki smo jo vključili v poskus (2.b razred gimnazije v šolskem letu 2012/13), dosega bistveno boljše rezultate na obeh nivojih, ni težav z disciplino, zadovoljni so tako dijakinje in dijaki kot tudi njihovi starši. Dijaki so večinoma že prvič pisali pozitivno, nihče ni prestopil v drugi nivo, zadovoljni so z izbiro nivoja. Google-ova analiza vprašalnika za 2.b je v PRILOGI 2.

7. PREDLOGI ZA IZBOLJŠANJE STANJA

- Zastavljene cilje bi lažje dosegli pri bolj optimalni razdelitvi dijakinj in dijakov v nivoje. Kot smo že omenili, bi moral biti najpomembnejši kriterij za razvrščanje dijakinj in dijakov v nivoje zaključena ocena v prvem letniku, zato bi dijakinje in dijaki morali poznati kriterije že na začetku prvega letnika. Tako bi bili še dodatno motivirani pri pouku matematike v prvem letniku, če bi si želeli v poudarjeni nivo v drugem letniku.

Poročilo pripravil: Mitja Bončina

Kočevje, 28.6.2013